

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין

סא א מיי מיי מהל
קדוש החדש חל מ:
סב כ מיי סס מיי הלכה
ט:
סג ג מיי סס הלכה ג:
סד ד מיי סס הלכה ט:
ט:

ל (מוספת' ס"ז, ט) ז'ל
כ"ד (ז"ל ס"ד, ד) ח"ה
ס. כ"ג ג"ס, ו' נ"ה
כד. ח"ה ר"ג ז"ל ס"ד
שמעון וכו' כפ"י י"ג ח"ה
ח. ג"י שס. מ"ח
ט (מוספת' ס"ז, ט)
ס (מגילה כ"ג, י) ו"ג
ס. ס"ה י"ג: מ"ד י"ג
ז (ז"ל ח"ה ד"ה קדוש, ס)
ל (ז"ל י"ג ח"ה ס) ס"ה
קדוש היום ז"ל ס"ה

תורה אור השלם
1. ארבעה יבני לא יסף
פז יסף להבנות על אשה
סכה רבה ונקלה אחך
דברים ג ג
לעזר
2. וקדשתם את שנת
החמישים שנה וקראתם
ד"ר בארץ לכל ישיבה
יבול הוא תהיה לבם
ושבתם איש אל אחוזו
ואיש אל משפחתו
תשבו. ויקרא כ"ה

הגהות הב"ח
א) נ"מ' ומד אצל כנגד
שלשה שמרי הקף:
ב) שם וחמשה ועשנה
כנגד שלשה שמרי:
ג) ויהי דיה כנגד
שלשה שמרי הקף:

מוסף רש"י
פלגימי אומר בזמנו אין
מקדשין אותו. שאין
לך חוקו וי' ד' כ' כנגד
לשנה כרבים. ולשנה
מינות כפסוק ולשון
המשה כפסוק ש' ועשנה
כפסוק שלמי ומגילה כ"ג.
שבועה רואי פני המלך.
שניה הם מחמיו שנית
ע"י פרס ומד, ומזה ים
חמשה המושג כמחייב
כסף מלכס. שלשה שמרי
הקף כסף ספר מלכס
י"ש"ס.

שכבר קדשוהו בשמים. י"מ דכ"ד של מעלה מקדשין אותו לעולם בשעת המולד ואין נראה דאם כן בזמנו נמי כבר קדשו בשמים אלא נראה כפירוש הקונטרס כפ"ג ד"ה דכ"ד שלמים ממתינים כ"ד של מעלה לב"ד של מטה שמה יעברו אצל וים שלשים ואחד ש"א אפסר ש"על קדשו היום

למחיה עשרים וחדא וכי מיית בהך חדא לימות דהא כי מחית אנבא דחייא קא מחית אמר ליה אמר קרא ונקלה אחך לעיניך אחר שלקה אחך בעינא וליכא: עיבור החדש בשלשה: חישוב לא קתני קידוש לא קתני אלא עיבור לא ליקדשא וממילא לעבר אמר אבי תני קידוש החדש תניא גמי הכי קידוש החדש ועיבור השנה בשלשה דברי רבי מאיר אמר רבא והא עיבור קתני אלא אמר רבא קידוש ביום עיבור בשלשה אחר עיבור ליכא קידוש ומני רבי אלעזר י"ב (בן) צדוק הוא דתניא רבי אלעזר י"ב (בן) צדוק אומר י"א א"ם לא נראה בזמנו אין מקדשין אותו שכבר קדשוהו בשמים ביום נחמן אמר קידוש אחר עיבור בשלשה ביום עיבור ליכא קידוש ומני פלימו היא דתניא פלימו י"א אומר בזמנו אין מקדשין אותו שלא בזמנו מקדשין אותו רב אשי אמר לעולם חישוב קתני ומאי עיבור חישוב דעיבור ואיירי דקבעי למיתני עיבור שנה תנא נמי עיבור חודש חישוב חודש אין קידוש חודש לא מני ר' אלעזר היא דתניא י"ג אליעזר אומר בין בזמנו י"ב בין שלא בזמנו אין מקדשין אותו שנאמר וקדשתם את שנת החמישים שנה שנים אתה מקדש ואי אתה מקדש חדשים: רבן שמעון בן גמליאל אומר בשלשה כ"ו: תניא י"ג אומר רבן שמעון בן גמליאל בשלשה מתחילין ובחמשה נושאין ונותנין וגומרין בשבעה אחד אומר לישב ושנים אומרים שלא לישב כמל יודך במיעוטו שנים אומרים לישב ואחד אומר שלא לישב מוספיין עליהם עוד שנים ונושאין ונותנין דברב שנים אומרים צריכה ושלשה אומרים אינה צריכה כמלו שנים במיעוטו שלשה אומרים צריכה ושנים אומרים אינה צריכה מוספיין עליהם עוד שנים שאין המניין פחות משבעה הני שלשה חמשה ושבעה כנגד מי פליגי בה רבי יצחק בר נחמני וחד דעימיה ומנו רבי שמעון בן פוי ואמרי לה רבי שמעון בן פוי וחד דעימיה ומנו ר' יצחק בר נחמני חד אמר כנגד ריכת כהנים וחד אמר (ט) שלשה כנגד שומרי המלך מרואי פני המלך שבעה רואי פני המלך תני רב יוסף הני שלשה וחמשה ושבעה (ט) שלשה כנגד שומרי המלך מרואי פני המלך שבעה לא פריש לן מר הכי אמר להו לא הוה דיענא דצריכותו י"מי בעיתו ממני מילתא ולא אמרי לבו: ומן נשיא צריך גדי סימן: וז"ל ר' יאין מעברין את השנה אלא בזמנו

דואל יקבע היום: ויאירי דתנא עיבור שנה. פירש קונטרס דהתם לא קני דלא תני עיבור דלמיתה בעי שקדשו אדר השני לשם אדר דאי שמקי ממילא מיקבע לשם ניסן מה שפירש שקדשו אדר השני לשם אדר לא דק ללשון קידוש פ"ן דלמיתר להאי תנא דלא בעי קידוש לא מלא ולא חסר ואין אומר בו מקדש מקדש והיה לו למתן שקובעין אותו לשם אדר ומה שמעמט מוחן פ"ן דכיום שלמים קובעין אותו לשם אדר שני אין נראה דלמיתנין לקמן (דף י"ג) אין מעברין את השנה ביום שלמים אלא אדר הוהו ודלוי קובעין ניסן אלא לריך לומר דלמיתה של עיבור היינו נשעה שגומרין השנה שנתה השנה מעוברת קודם שלמים של אדר ובשעה שצלו עומים שראו את החדש אפילו יקבעו אדר שנת לית לן בה וממילא הו אדר השני: חישוב חדש אין קידוש חדש לא מני ר'א. מינה א"כ חקשי דר' מאיר אדר' מאיר דכמתי קתני עיבור החדש בשלשה ועיבור השנה ב' דברי ר"מ ולעיל קתני כגרימא קידוש החדש ועיבור השנה ב' דברי ר"מ ואין לומר דברי ר"מ דמלמיתין לעיבור שנה קאי ולא לעיבור החדש מדקאמר דאידי דבעי למיתני עיבור שנה תנא נמי עיבור חדש משמע דתנא תני תרווייהו: **שבעה** רואי פני מלך. פירש קונטרס דלמחשורית קאי ואין נראה שתקנו כנגד שרי הע"ג ומפרש ר"מ דהס שרי ישראל נבחרתין ב' שומרי הקף וה' רואי פני המלך וכסוף ימייה (נג) כמיז ושבעה אנשים מרואי פני המלך וכן מוכח בירושלמי ומנה אותן גבי סנהדרי גדולה והכי איתא חת אית תנא תני ע"ג שנאמר ויקח רב הטבחים את שלשה שומרי הקף הרי שלשה ושבעה אנשים מרואי פני המלך הרי עשר וששים איש מעט הארץ הרי שבעים ומן העיר לקח סרים אחד אשר הוא ספקד על אנשי המלחמה הרי שבעים ואחד ולמה קרא אותו סרים עיבור ומכרם בהלכה כמו

אחד אומר ה' וכתוב אחד אומר שבעה אומרין והולכין להם: **שנים אומרים אינה לריכה** ושלשה אומרים לריכה. והלכין אחר הרוב ומקפדין פז שנים להשלמת המנין ומעברין: כנגד ריכה כסוי. כפסוק ראשון ג' מינות והסני ה' והסלפי י' מינות: (א) שלשה כנגד שומרי הקף כ' גלות נבחרתין והתם נמי משכמחמשה מרואי פני המלך וצאחורית (אסתר ה) אשכנז שבעה שרי פרס ומדי ועיבור שנה מעכסיס מלכות שמים הוא לישב סדר השנים על מכונן בזמנן